

220. Miről ismerni meg a vízidémont? Pokoltyúval lélegzik.
221. Minden határtalan, ezért minden meghatározás hamis, mert lehatárol. (Ez is. – De miképp?)
222. Ami nem most, nem neked és nem érted: körmönfont illúzió, megveszekedett önáltatás, mókás semmi.
223. Nem félig telinek látni a félig üres poharat – hanem szépnek az ürességet.
224. (*Narratív portré*) Szép emberi történetek – regényben, filmen, buszmegállóban. Isten arca rajzolódik ki belőlük. Láthatatlanul; félreérthetetlenül.
225. Vajon milyen vallást választana magának egy öntudatra ébredő, intelligens gép? – És milyen vallást *választottak* a cseresznyefák?
226. (*Tavas*) A kitűrt póló szabadsága.
227. Nem sóvárogni az egység után, hanem *belátni*, hogy egyek vagyunk.
228. (*Konrád György*) Alig-alig szól a szeretetről. De mondatainak szelíd szépsége forrásozhat-e másból? – S figyelmének kiművelt méltányossága célozhat-e egyebet?
229. Tiszta gondolatok köré rendeződik tiszta élet.
230. Isten csodája nem az, hogy szeret, hanem hogy szerethetjük. Ez teszi élővé – s ettől vagyunk halhatatlanok.
231. Lehet, hogy a „spirituális forradalom” már megkezdődött (javában zajlik? lezajlott?) – csak nem az emberi világban, hanem ásványi–növényi–állati szinteken?
232. (*Iskolapélda*) Az angyalt Mátyás Helgának hívták, és a 10. B-be járt. De mert szárnyát ódivatúnak találták, glóriáját giccsesnek bélyegezték, jóságára szót se vesztegettek, az angyal ódivatú szárnyakkal a lapockáin és giccses glóriával a feje fölött folytatta jóságos életét, üdvöztető türelemmel írva a dolgozatokat, s istápolva a gyanútlan szíveket.

233. Név szerint ismer minden fuvallatot a japán kertekben, s a norvég fjordok tünderei előre köszönnek neki. Mikor megszólal, elcsodálkozom, hogy értem minden szavát: szentül meg voltam győződve arról, hogy csak a barackvirágok nyelvét beszéli.
234. A világon az igazság győzedelmeskedik, s a költészet könyörül.
235. A kronotoposz mágiája: varázshelyek köré szerveződő irodalom; az időtlen terek szöveg- és személyiség-transzformáló hatalma. (Mitágó-erdő, Hempstock-birtok, Terabithia, Torpa városa, Waverley-kert, Almayer fogadó, Gridone-hegy és -alagút, Engelsfors, Fillory, New London [Tear], Négyszögletű Kerek Erdő...)
236. Isten, mint a levegő: beáramlik az ürességbe, és kitölt minden légszomjas üreget.
237. Aki Isten fejét is egy pillanat alatt elcsavarná.
238. Isten börtöne vagy a lélektelen napokon, a szívtelen semmittevésben. Szabadítsd ki magadból: játssz, dolgozz, énekelj, neved.
239. Mindennap elolvassa a gyufaárus lány meséjét, hátha egyszer rájön, hogyan menthetné meg.
240. (*Hideg füst*) Hogy hideg maradjon a füstje, olyan türelemmel kell szívni a pipát. – A szavakat kifújni is csak ilyen békével volna szabad.
241. (*Inez szigete*) Ha azt hallod, Inez szigete a leggyönyörűbb hely a világon, kételkedhetsz abban, hogy tenger veszi körül, hogy sziget egyáltalán, s valóban Inez él ott – csak az a hited ne csorbuljon soha, hogy a leggyönyörűbb helyről van szó. Hogy van hely, gyönyörű.
242. Lehet, hogy a legszebb hely a világon a világ?
243. (*Békességszerzők*) Eljutni a szelídek országába; megismerkedni a békességszerzők népével; belépni a derű lovagrendjébe. – Azaz: szeretni.
244. (*Lépcsőn járó madár*) Szívesen álmodná azt, hogy a Lépcsőn Járó Madár nevet egy mítoszi indián törzs aggatta rá; de inkább abban bízik, ez az ember mulékony ontológiai státusza csupán.

245. Ki terelte egybe ezeket a fákat, hogy erdő lett belőlük?
246. A sötétség se más: sűrűbb fény.
247. Isten alteregója a fűszál is, mely egy idegen bolygón sarjad. Mit mondjak hát rólad?
248. (*Depresszió*) Tudattalanhasadás.
249. Aki gyerekkorában még tudja, hogy a játék mackó is eleven lény, felnőtt fejjel hogyan vadászhat atlantisi erdőkben?
250. (*Találkozás*) Figyelmesen szemügyre vettem a kék féldrágakő gyűrűt. – Ilyen ásvány nem létezik – mondtam. – Ezen a bolygón – mosolygott az idegen.
251. Hogy fér el benned, aki nagyobb nálad? – Csak úgy, hogy *nagyobb vagy nálad*.
252. (*Túl az énen*) Csak magamon kívül lehetek magamon belül.
253. Míg gondolattal van teli, hogy juthatna bármi is eszedbe? (A gondolkodás mint a tudatlanság karbantartásának eszköze.)
254. Mekkora lehet az irodalom felelőssége abban, hogy ilyen a világ? Ha történeteink boldogabbak, ha verseink derűsebbek: vajon másmilyené alakította volna-e a nyelv a történelmet?
255. (*Télhetetlenek*) Nem érik be a kérdéssel. Választ akarnak.
256. – Ki fáj benned? – kérdezte az orvos. A beteg megrökönyödött, elszégyellte magát, és meggyógyult.
257. Keresztet vető Buddha? Krisztus lótuszülésben? Te voltál, te leszel.
258. A tízparancsolatot, a hegyi beszédet, a buddhizmus négy nemes igazságát és Pilinszky költészetét vajon összeadnunk, összeszeroznunk vagy közös nevezőre hoznunk kell-e, hogy a szeretetet vagy Istent vagy egy napsütötte kertet kapjunk végeredményül?
259. Az ihlet mint félálomkór. A versolvasás mint félálomfejtés.
260. A tenger tanítványa nem a hajóskapitány, hanem a part.

261. Aki a zene felől érkezik az irodalomba, lehet, hogy a zene egy még definiálatlan nemébe érkezik? (Czigány György, Balla Zsófia, Alessandro Baricco, Müller Péter Sziámi, Szvoren Edina...)
262. Keletnél keletebbre már csak Isten van.
263. Ismerj magadra – mindenkiben.
264. Bánatában szökökútba ugrik.
265. Lehet, hogy a növények nem is nőnek – hanem *szólásra emelkednek*?
266. Mit mondhatnál egy tölgyfának, amit még nem tud? – Azt mondd el versben.
267. Attól függsz, hogy mitől függsz.
268. (*Esztéta*) Csábítószerfüggő.
269. (*A gondolat ereje*) Tengert ringat a bárka.
270. (*Filo-filozófia*) Ami jó, az jó; de ami rossz, az is jó.
271. Nem szeretett kocogni, nem szeretett kocogás közben zenét hallgatni, főleg jazzt nem, free jazzt pedig semmiképpen. – Minden reggel free jazzre kocogott. A zene kiszámíthatatlan, ezért megunhatatlan lüktetése tervezhetetlenül boldog energiákat szabadított föl benne.
272. (*Angyalérv*) Vannak angyalok, mert az ember nem angyal. (Vannak angyalok, hiszen az ember is az?)
273. Lét és nemlét (van és nincs): csak két dimenzió. S nincs okunk felélelezni, hogy a dimenziók (világaspektusok? aspektusvilágok?) száma nem végtelen. Vagy hogy a végtelen nem azonos az eggyel stb.
274. Istennek nemcsak lennie: nem-lennie is kell. *Tudnia* kell nem-lenni, a teljesség és tökéletesség jegyében.
275. Lehet, hogy a matematika (mint univerzális modell és mérték) csak fedősztori? Játék, fikció, referencia nélküli artisztikum, művészi geg – a valódiabb valóságot elfedendő?

276. Kétezer évet késtek, de megérkeztek végül. Eljöttek közénk. Itt vannak a szelídek. – Kinyithatod a szemed.
277. „Minden csoda három napig tart” – de az a három nap örökké.
278. Mi maradna a világból, ha mindent értenénk belőle? Titoktalan úr.
279. A szerelem nem mágia, nem szédület, nem kórság. Vákuum. (Beszippantaná a világot, ha tudná; de mert nem képes rá, úgy tesz, mintha már bekövetkezett volna ez a kozmológiai szükségyszerűség.)
280. (*Kórus*) Énekelnek, de nem csak ők, s nem is csak énekelnek. A kottaállványok, a sárkányfészkek, a kráterközvetek is énekelnek olyankor velük; himnusz zeng a világmindenség; és túl az éneken minden tesz valami mást is. Nem tudni, mit, csak hogy ez tartja egyensúlyban az elemeket.
281. Rónay György költészete: milyen szelíd, milyen szép. Észrevehetetlenné nemesedett.
282. Hányan lehetnek birtokában varázsképeségnek, melyet nem használnak soha? Mert nem tudnak róla, vagy közömbösek iránta, vagy félnek a következményeitől, vagy egyenesen szégyellik?
283. Lóhalálnyi távolságban tőled ólálkodik a démonod. Bánj gyöngéden a hátsoddal.
284. A mennyország mindig csak ölelésnyire van. – „Kisasszony, lenne társam e távolság leküzdésében?”
285. Nem szeretni istenkísértés. – És Istent nem szeretni?
286. (*Populista politikus*) Népreforgó.
287. (*A buddhizmus nyugaton*) Popzen.
288. (*Verstan*) A szélcsend grammatikája.
289. Vonaglunk, vonszolódunk a gravitáló létezésben, holott úszhatnánk is. – A mennyország tenger.

290. Hogy a bensőnkben támadó ürességet ördögi vagy angyali minőség tölti-e be: ha tudnánk, mitől függ, üdvünk nem függene többé semmitől (tőlünk magunktól se).
291. Nemcsak anyanyelv: *anyazene* is létezik. Ezért halljuk szépnek Bach hegedűit, s emiatt idegen fülünknek a legszebb szitármuzsika is.
292. Minek történeteket kitalálni, ha még saját történetünknek se hagyjuk, hogy ránk találjon?
293. A versek mélyén angyal duruzsol.
294. Egy bolygó, melyen *temető* zuhog az égből. A haditechnológia balsikere? A teleportálás kudarca? Félresikerült feltámadás? Összszavarodtak a dimenziókapuk? A főhős, mielőtt fényt deríthetne a titokra, felébred ebből a rémálomból – s abban a valóságban találja magát, amelyben holtan zuhan alá egy idegen égből. (Ezt álmodni.)
295. (*A tenger tizenkét tanítványa*) Nem az a kérdés, hogy ki a tenger tizenkét tanítványa, hanem hogy mit tudsz még tanítani nekik.
296. (*Összvilág [Allworld]*) Az idők végén feltárul minden világ minden kapuja, s egy univerzumban találják magukat a holtak és a jövő lényei, a legendák és regények szereplői, álmok kontúrtaian alakjai s minden eszmék és elvek és alternatív narratívák; minden és mindenki. – De ha már *túl járunk* az idők végén?
297. Tilbury és Theodore: egy pipázó angyal és egy buddhista android. Barátságuk sci-fihez kevés, teológiához sok. De jelenlétük az elmében: üdvös társaság.
298. Lány a padon. Nyár van, kibújt a szandáljából. Meztelen lábfejeére pillangó száll. – Annak a pillangónak az életrajza sem kevésbé fontos, mint egy tetszőleges ütközet, mely birodalmak sorsáról dönt.
299. (*Szerelmes fohász*) Gyönyörülj rajtam!
300. Ha erdőben sétálva úgy érzed, követ egy fa, ne rémülj meg: talán csak véletlenül tartotok egy irányba.

301. Minthogy a blues és a jazz ritmusa afrikai istenek szívdobbanásához igazodott, miért is csodálkozunk azon, hogy ezek a zenék – szépek?
302. Azt mondják, beléd szerettem, pedig csak megláttam benned Istent. És benne. És benne. És benne...
303. (*Tanórai epizód*) A szerelmes levélke a pad alá hullt. A lány meztelen lábujjaival csippentette föl. – A fiú ezt igennek vette.
304. Az irodalomnak nincsenek felkentjei. A kortárs magyar fantasynek nincsenek papnői. De akkor mit gondoljunk Kleinheincz Csilláról, Lőrinczy Juditról, Moskát Anitáról, On Sairól (Varga Beátáról): mely istennek áldoznak regényeikkel?
305. (*Csillagközi keresztelő*) Miután átvette a parancsnokságot új állomáshelyén, Hillman kapitány első dolga volt, hogy megváltoztass a hajó – egy kiszolgált intergalaktikus cirkáló – nevét. *Elixírről – Elixírré*. „Úgy tapasztaltam, ez a *betűtípus* kedvesebb a multiverzum más szegleteiből ránk szegeződő pillantásoknak”, magyarázta a hökkent szájatíaknak.
306. A különbség közted: te vagy.
307. Isten és az irodalom tölti ki gondolatait. De mert így emberek közt élni nem marad érkezése, meddő és fals minden óra, melyet Istennek vagy az irodalomnak áldoz.
308. Ahhoz, hogy egy pillangó Buddha vállára szálljon, nincs szükség se pillangóra, se Buddhára. Elég a repülés.
309. *Barátunk, az univerzum* – hogy ilyen címmel te írsz könyvet, vagy egy szubatomi részecske a Szaturnusz gyűrűjéből: ha minden igaz, minden egy, tehát mindegy, tehát szükségtelen megírni. Tehát írd meg.
310. „Egy isten nélküli valláson gondolkodom”, mondta a költő. „Egy vallás nélküli istenen gondolkodom”, mondta a regényíró. „Gondolkodás nélkül próbáltatok már?”, mosolygott a buddhista. – „És »nélkül« nélkül?”, nézett le rájuk egy szélfüttá falevél.
311. Ha minden igaz, igaz minden.

312. (*A beszédről*) Szavakat lélegzünk ki. De mikor szippantottuk be őket?
313. A mágikus realizmus csak eszköz: mágias realitás a cél.
314. Aki mozdul, elvét. A *mozdulatlannál is lassabb* léptekre van szükség ahhoz, hogy egy nagyobb lépték közelét csaknem megsejtsük.
315. A semminél kevesebb, a mindennél több, a mozdulatlannál lassabb: ezért nem látjuk. Ezért nem látjuk, csak Őt.
316. (*Vihar után*) Nem a nap süt ki, hanem a felhő oszlik szét. (A fény és a szem viharban is örök.)
317. (*A békességszerzők legendája*) Olvastál már a békességszerzőkről? Ha nem, miért nem írsz te róluk?
318. A leglassabb víz: a part.
319. Hogy végtelen utazása során egyetlen céltáblát se sebezzen meg: így csak az tudja útjára bocsátani a nyílveesszőt, aki előbb imába foglalta a céltáblákat.
320. Skizofrén az a kultúra, amelyben az imádat és az imádság nem ugyanarra irányul.
321. Azt akarod, hogy Isten is értesüljön róla? Fűszál fülébe súgd a titkot.
322. Mint akinek madrigál akadt a torkán: riadtan néz a nagyvárosok lénye.
323. Ha vízre száll és elhajózik a part: szélütött kalóz, aki itt marad.
324. A mozdulatlannál is lassabb mozdulat: ez a megérkezés.
325. Aki meglepődik: nincs felkészülve *magára*.
326. Hadarva olvas, dadogva gondolkodik, pöszén érez. *De ő ilyen*.
327. Arról álmodni, aki rólad álmodik: ez a felébredés.
328. Az időseknél jobban csak a fiatalokat tisztelte. A fiataloknál jobban csak az időseket. (Nem tudott dönteni a múlt hagyatéka és a jövőendő ígérete között. Így hódolt az örökkévalóságnak.)

329. Nem csoda, hogy a szem (mely 180°-ot fordít a látványon) nem vesz tudomást a spirituális látnivalóról. (A szeretet és a művészetek – mint társak a látás visszaszerzésében.)
330. Bölcsnek lenni könnyű. Jónak még könnyebb. És boldognak a legkönnyebb. – De a legkönnyebbet *választani* a legnehezebb.
331. Töltsd el boldogsággal minden sejtedet.
332. Az örök halál titka? Hogy nincs.
333. Regény, amelyben az elbeszélő a) egy fa; b) egy android; c) egy angyal; d) a halott apa; e) megbízhatatlan (hazudós); f) valaki, aki kómában fekszik; g) Isten; h) az univerzális ösztudat; i) te. – Avagy: amelyben nem lehet eldönteni, a felsoroltak melyike beszél.
334. Miért szerelmes, aki nem angyalba?
335. (*Sivatagi mesehős*) Tevére pattant, és elpupugolt.
336. Lehet, hogy a jövőre emlékezést nevezzük képzetnek?
337. Mit csinál a korrektor, amikor nem olvas? Mást olvas. (Az író, amikor nem ír? Mást ír. Stb.)
338. (*Incidens*) Megszavazták a választópolgárok, hogy csituljanak a fárasztó bolgárok.
339. Helyreáll, aki a helyére áll.
340. Aki keres, az talán.
341. Ki lakik a fában, hogy él?
342. (*Stációk*) Lassabban. (Lassít.) Még lassabban. (Megáll.) *Még lassabban.* (Üdvözl.)
343. Metahallucináció: képzelt álomra emlékezni tévesen.
344. (*Az atlantiszi írnok*) Az atlantiszi írnok fölemelte tollát a papírról. Ezer évekig gondolkozott, míg eszébe jutott a következő mondat – egy írnról, aki fölemeli tollát a papírról.

345. Miért süt a pék mindig zsemlét? Mert a kenyér nem kenyere.
(Miért készít az asztalos mindig széket? Mert az asztal nem az
ő asztala. Stb.)
346. Miért nem szeret gondolkodni a létra? Mert fejben dől el.
347. (*Fényguta*) Kinapozott a sütőcske.
348. Minden nő potenciális múzsa; de hogy Kalligráciának szólítsa
valaki, s istennőként nézzen fel rá, az illetőnek kell verset írni,
dalt komponálni, művészetté alakulni.
349. (*Az éjszakai város*) Rémálomszuszekók és hétrétalvók, ameddig
a lehunytt szem ellát. Ki ébreszti fel őket, ha mindenki alszik?
350. Tavasz, nyáj, őz, tér.
351. Aki kérés nélkül ad: jó úton jár. Aki kérés *helyett*: megérkezett.
352. Milyen lehet az a teljesség, amelynek a történeti „Isten” is csak
metaforája?
353. Örömhírnök, mert istenfüggő. Istenfüggő, mert ember. Ember,
mert örömhírnök.
354. (*Angyalszótár*) Örömlét, örömmévalóság, örökkön-örömmé.
355. Gondolod, hogy a hangok a fejedben nem ijednek meg, amikor
beszélni kezdesz?
356. (*Élet, út*) Három jézus megy az úton. És mindhárom én vagyok.
Pedig az út üres.
357. (*Kínálat*) „Köszönöm, hogy imádozt, hogy bundásalmával meg-
kínálott”, daloltam önfeledten, de vitéz Nagybaszúsz Esmeralda
Pistike, foglalkozására nézve tengerimalac, rám nézve cimborá,
figyelmeztetett, hogy ne gyerekeskedjem, egyúttal megköszön-
te, hogy imádom, és salátakoktéllal megkínálom.
358. (*Jázmin nagyra tör*) Jázmin, a kisvíziló mindent elkövetett, hogy
rábírtja a szavannák népét: ezentúl szólítsák egyszerűen Fenséges
Vízitaltosnak; ám csak annyit ért el, hogy legalább Kristóf, a jóked-
vű és süket nyugdíjas strucc nem pukkadozta körbe a nevetéstől.

359. (*Katarzis*) „Trollala, trollala”, énekelte a szörny, de a szépségéd torkomra forrasztotta a rigmust.
360. (*Sci-fi töredék*) Az ember, ez a napelemes android –
361. (*Vers*) Papírrepülés.
362. (*Haza*) A nyelvért, melyen írsz, beszélsz, hallgatsz – emberek haltak meg.
363. Nanomanónyi örömben is a végtelen Isten nyújtózik.
364. (*Macskastátusz*) Dorombolnok.
365. Életre szólóan élni.
366. Minketható.
367. Istenhívó: az emberek nem illenek a világképébe. Zavarba jön tőlük.
368. A madár az égbolt szíve.
369. (*Kései líra*) Költő, aki már csak szóközöket ír. – Isten csendjét tolmácsolja.
370. Számolunk-e a holtak (számszerű) túlerejével?
371. Istennek háttal élünk, de a költészet és a zene és a szerelem szembefordít vele. Olykor.
372. Tengerbe lábadt szem.
373. Míg fél a boldogságtól, erdőnek látja a miséző angyalokat a szem.
374. Ha egy kérdésre nem a szeretet a válasz, fals a kíváncsiságunk.
375. Súlyok alatt görnyedünk égis.
376. (*Tetszőleges*) Szeretnéd látni Istent? Ő az. És ő. És ő. És ő.
377. Isten az embert férfinak és nőnek teremtette. És homoszexuálisnak. És transzvesztitának. És virág-, ló- és kefekötőnek. Boldognak, boldogtalannak, ateistának és Britney Spearsnek. Szabadnak, mert szeretetre.

378. Szabadon szeretni: ez a mennyország. *Tehát itt van.*
379. A világban nincs se szerelem, se tavasz, se darukezelő – legalábbis tiszta formában és szótári módon. Minden eltér, de éppen ezek az elvételek adják ki az egész tökélyét. Szellemképes a létezés, mégis szellemre képes.
380. Lehet, hogy a korszakosságnak előfeltétele a korszerűtlenség? (A saját idejében otthonos hogyan is invitálhatna új jövőbe?)
381. *(Tiltott gyönyör)* Orvgazmus.
382. Ha nincs, aki szeressen, szeretet akkor is *van*.
383. Bűnre születünk, de örömré hívtunk.
384. Segíts magadon, Istent is megsegíted.
385. *(Vers)* Szóvá faragott csönd.
386. A túlpártot túltenger nyaldossa?
387. Nem találom Istent. *Hol lehetek?*
388. Nem jobban, hanem jól. Nem szebben, hanem szépen. Nem igazabbul, hanem igazán. (Mondjuk-e, hogy „istenebb”?)
389. *(Ego)* Valóra vélt álom.
390. A szabadvers sem „szabad”, csak épp a forma, amely köti, nem előzetesen van adva, hanem elkészülvén válik nyilvánvalóvá.
391. Mi a fikció? Rátapintás más valóságokra? Menekülés a sajátunkból? A Teremtő mímélése? Játék, gyakorlat, előkészület? Mire s mi célból?
392. A világ csak nyers fogalmazvány Isten asztalán? S a stilszták mi vagyunk?
393. Kultúra: a teremtett világon belüli teremtett világ. *Továbbteremtés.*
394. *(Terv)* Nem dönteni. *Ne dőljön.*
395. A bűvész jár a vízen. A varázsló bele mer fúlni.

396. Mindenki ott volt, aki számított. (Mindenki számított.)
397. (Ló) Óriáspóni.
398. A világ bonyolultságára a szeretet egyszerűsége a válasz. (A világ egyszerűségére pedig a szeretet bonyolultsága?)
399. Élet lakik benned. S csak vendégül látja az ént.
400. Minthogy nem beszéljük a fák nyelvét, miért beszélünk egyáltalán?
401. Lehet, hogy a költészet Isten anyanyelve?
402. Az egyszerűségben, a tisztaságban, a szépségben, a szeretetben, a derűben, a megbocsátásban, a békességben, az alázatban és az örömben az a közös, hogy csak szavak. De a szavakban Isten a közös.
403. A világ költészete mint Isten–ember szótár. A szerelem mint angyalnyelvtan.
404. „Nyomorultul érzem magam”, nyöszörögte a boldog és kiegyensúlyozott emberek kötelező szerénységével.
405. Hogy telhet el úgy nap, hogy egyetlen felhővel sem elegyedtl beszédbe?
406. Verseink vannak, mert nincs szárnyunk. És meséink, hogy emlékeztessenek: szárnyak nélkül is lehet repülni.
407. Nem azért kelni útra, hogy megtaláljuk, hanem hogy mindenkinek, aki szembejön, elmondhassuk: *megvan*.
408. Jóváhagyni a jót: ez az első lépés. – És nincs szükség többre.
409. (Költészet) Szóváhagyott jószág.
410. Nem vet árnyékot, mert maga is ragyog. (Ahova árnyékot vetne, oda ő maga sugároz fényt.)
411. (Vers) Hímes ima.
412. Lehet-e szavunk a csendre? (Lehet-e csendünk a szóra?)

413. Azt hittem, indián angyal. Pedig csak egy cigány lány volt. (Ma már tudom, hogy indián angyal.)
414. Az internet mint valamiféle spirituális ösztudat előképe? (Próbája? Visszfénye?)
415. (*Múza*) Árnyéka is fény.
416. Rigmusok: ragmesék.
417. Nem mindenben értünk egyet Istennel. De egy *barátságban* ez is természetes.
418. Mindenkit magáz. Csak Istent tegezi. – Modoros vagy üdvözlő?
419. (*Boldogság*) Mellkasában sárga-, fekete, nádi- és rodrigók füttyö-résznek.
420. Nem tud mit kezdeni a testével. Útban van neki.
421. Nincs baj, mert van szeretet.
422. Nem előre, hanem fel. Nem a jövő, hanem az ég. Nem gyorsabban futni, hanem kibontani szárnyainkat.
423. Aki tudja a választ, rosszul tudja, mert nincs válasz, mert nincs kérdés. – Aki tudja a választ: nincs.
424. Derű, szeretet, hála: íme a fénykor államberendezkedése.
425. A zene már majdnem anyagtalan. A *ki nem dúdolt* zene: teljesen az. *De az anyag is Istenből van.*
426. A szellemvilág nem súg, nem üzen, nem inspirál: a száddal beszél, és a keziddel cselekszik. – Tested a bizonyíték, hogy lélek vagy.
427. Esztelen a szív. Szerencsére.
428. Csak annyira légy keresztény, amennyire egy fa az erdő közepén. S máris valóra váltod Jézus legszebb álmát.
429. Nem úton lenni, hanem elfogadni: csak cél van.

430. Kinek a jelenléte vagy?
431. (*Mitemorfózis*) Rádváltozás.
432. Addig-addig meditált, míg fa lett belőle. Fölismered az erdőben járva?
433. Amiben nincs öröm: nincs. Amiben nincs megbocsátás: megbocsáttatik. Amiben nincs szeretet: abban is van.
434. Van-e, lehet-e az imádság műfajának múzsája?
435. Ne a hajót: a tengert kormányozd. Ne a vitorlát: a szelet bontsd ki. Ne a horgonyt: magadat ereszd a mélybe.
436. (*Példázat*) Minden pillanatban túlpártot ér a tenger.
437. (*Művészet*) Túlpártról mesélő tenger.
438. (*Ember*) Tengerparton horgonyzó szél.
439. A kontinensnek a horizonton te vagy a túlpárt.
440. Miféle látás lehet a szem tanúja?
441. Ha tisztább világra vágysz, mosd meg az arcod.
442. Talán nem is az a kérdés, „kit szolgálsz” (Müller Péter), hanem hogy kinek a társa vagy. Nem hierarchia, hanem szövetség. Nem imádat, hanem szeretet. Nem ez vagy az, hanem minden, mert egy.
443. (*Metamatikus*) Csak egyig tud számolni.
444. (*Isten csendje*) Angyalító zene.
445. Egy zenpillantás alatt megvilágosodott.
446. A legnagyobbak (Borges, Pilinszky) nem írtak regényt. A legbölcsebbek (Pascal, Weil) kerültek a nagyszabású rendszer-filozófiát. A legtisztábbak (Buddha, Jézus) veretes dogmatika helyett – éltek és szerettek.
447. (*Pót*) Helyettem élek.
448. Nemcsak az a távoli csillag: ez a pulzáló porszem is Isten szíve. Mindenütt ott dobogunk.

449. (*Szegyenlős*) Képtelen mások előtt olvasni.
450. Pszeudópa.
451. Ha örülsz a zsákutcának, otthonos falhoz vezet.
452. (*Út a teremtéshez*) 1. Tenni-venni. 2. Semmit se tenni. 3. Alkotni. 4. A semmit tenni. 5. Lenni. 6. Nem lenni.
453. És ha mindenki valamilyen archetípusnak (mítoszi hősnek, isteni mintának) felel meg? Vannak a világban Merlinek, Jézusok, Hóféhérek – és kizárólag ők vannak? (Vagyunk.) Csak elfeledték. Elfeledtük.
454. A szeretet varázslóvá varázsol.
455. (*Pár*) Mindent megosztanak egymással – de együtt imádkozni még nem tudnak.
456. A versen keresztül mi szólítjuk meg Istent, vagy ő bennünket?
457. (*Mesebona*) Orrfúvószenekar, vállvonósnégyes.
458. (*Vers*) Expedíció Isten túloldalára.
459. Ki van ébren az álmok túloldalán?
460. Kudarcot valló kert: sütőtököt mond.
461. (*Költői program*) Ott folytatni, ahol a *Töredék Hamletnek* abba-hagyta. – Lehetetlen; tehát minden más út érdektelen.
462. Minden egyes mosoly változtat valamit az univerzum szerkezetén. Ne add fel, még túl sok van hátra az öröklétből.
463. A költészet, ha emberséges, Isten koordinátáit közli. (Mikor olvastál utoljára verset?)
464. Segíts Istennek: magadnak teszel jót.
465. Kovalens kötés, gravitáció, tépőzár: hány és hány módon köti össze, tartja egyben s áldja meg a világot a szeretet.
466. Szurkos mágia a vers, ha nem áldásbeszéd.

467. Tengerkantáta, csillagmadrigál, angyalbarokk: a jövő zenéi? S a buddhista blues nagyjai játsszák majd őket?
468. (*Bérangyalok*) Bércmunkában jónak lenni? Nem blaszfémia ez? – Ellenkezőleg: Isten egy világgal fizet nekünk azért, hogy angyalok legyünk.
469. (*Önteremtés*) Ha egy android elég odaadóan tajcsizik (jógázik, meditál stb.), idővel csakrái fejlődnek ki – s lelke lesz? (Vagy a lélek *eleve* az anyag sajátossága?)
470. Tartós a világ anyaga: Istenből van.
471. (*A boldogság paradoxona*) Csak két halandó közt lehet örök a szerelem.
472. Miért érzem rosszul magam? Mert rossz módon érzem (érzékelem, értem és élem) magam.
473. „Hogy éled magad?” „Köszönöm, angyalul. Amikor tehetem. De csak ritkán *engedem meg* magamnak.”
474. Miért nem csak a legnagyobbakat olvassuk? – Mert az egész világ arra vár, hogy megolvassuk. (Megértjük, megszeressük, megváltjuk.)
475. (*A kereszténység első kétezer éve*) Bűn-bánat.
476. Úgy nevetett, mint akinek majom akadt a torkán.
477. Benned vár rád a menny.
478. (*Létképlet*) Vagy, tehát vagyok.
479. Minden Isten. Istenatomokból áll a világ.
480. Kortárs költő: mennyi tehetség, mennyi okosság. De spirituális dimenzió nélkül?... (Azaz: derű, szeretet, fényesség híján.)
481. Kihez imádkozom, ha Isten minden (én s az ima is)?
482. (*Viszonyainkról*) A molekulák talán magázzák egymást? S egyik galaxis tetszikezi a másikat?
483. Ahogy a madarak nem tudnak hamisan énekelni, úgy az ember képtelen a hamis szeretetre. Szeretetből csak igazi van, örök és isteni.